

o tom, že následkem návrhů na zastavení nebo odložení exekuce nebo na základě rozhodnutí soudního nemá se přikročiti k výkonu exekuce, zejména že nemá se zřizovati nucená správa nebo že upustiti se má od výkonu dražby nebo vyklizení; nebo nastanou-li mezi stranami řízení exekučního změny, jež jsou vysoce závažny pro platnost celého řízení exekučního nebo pro jednotlivé realizační nebo dílčí úkony, nebo je-li toho potřebí, aby se předešlo nákladnému stěžování a zamotávání řízení. Útraty za takovéto telegrafické zprávy postihují strany.

4. K návrhu strany, která vzniklé tím útraty na se bere a vzdává se nároku na náhradu jich se strany odpůrce, možno i jinaká sdělení soudní telegraficky činiti.

5. Telegramy takové sdělány budtež s náležitou zřetelností, stručně a s opomenutím všech zdvořilůstek a všech ne nezbytných titulů, oslovení atd. Úřad odesílající dlužno jmenovati jen jednou při podpisu; místo podání a datum dlužno vynechatí (§ 99 jedn. ř.).

Testament viz Pořízení poslední.

Těleso knihovní.

Jednotlivá nemovitost nebo souhrn nemovitostí jako knihovní jednota sluje knihovním tělesem. Z pravidla (v Krajině vždy) obsahuje knihovní vložka toliko jedno knihovní těleso. Výjimkou může více knihovních těles nepatrné ceny v jedné vložce býti zapsáno v pozemkových knihách mimo zemské desky, náležejí-li témuž vlastníku a není-li obavy, že by z toho mohl vzejíti zmatek. Knihovním tělesem může býti každá nemovitost souvislý celek tvořící. Cesty nebo potoky nejsou souvislosti pozemků na závalu (§ 10. zák. ze dne 6. února 1869 č. 18. ř. z.); jednotlivé fysické části domu, jehož fysické dělení dle zákona pozůstává, jest pokládati až do jich spojení (min. nař. ze dne 27. prosince 1856 č. 1. ř. z. z r. 1857) za zvláštní knihovní tělesa; též může býti více nemovitostí spojeno v jedno knihovní těleso avšak jen tenkrát, náležejí-li témuž vlastníku, nelpí-li na nich různá břemena a nepozůstává-li žádné různosti ohledně omezení vlastnického práva, anebo odstraní-li se zároveň se spojením překážky jemu v cestě stojící (§ 5 zák. o. zakl. kn. poz.). Každé knihovní těleso tvoří celek. Objem jeho může býti změněn toliko knihovním odepsáním nebo připsáním jednotlivých nemovitostí nebo jejich částí. Jednota knihovního tělesa má za následek, že vlastnických práv na jednotlivých částech knihovního tělesa nabytí lze toliko dle ustanovení zák. ze dne 6. února 1869 č. 18 ř. z. (§ 11 kn. z.); rovněž zástavní právo jest možno toliko k celému knihovnímu tělesu, nebo je-li vlastnictví k témuž zapsáno pro více osob, ku podílu toho kterého spoluvlastníka; jednotlivé hmotné části knihovního tělesa však předmětem těchto práv býti nemohou (§ 13 kn. z.). Dle toho nelze provéstí rozdělení spoluvlastnictví na realitě tvořící jedno knihovní těleso tím způsobem, že by jedna část byla fysicky oddělena a druhá prodána (roz. ze dne 3. května 1888 č. 3901, sb. »Gl. U.« č. 12176); rovněž se nepřipouští žádost za zrušení společenství na části reality knihovně ještě neoddělené, tvořící s touto jediné knihovní těleso (roz. ze dne 7. dubna 1880 č. 1756, sb. »Gl. U.« č. 7924; o dražbě integrující části reality bez předchozího knihovního oddělení nemůže býti řeči (roz. ze dne 10. října 1878 č. 5874, sb. »Gl. U.« č. 7170); rovněž jest nepřipustnou dražba jednotlivých pozemků v knihovní vložce spojených nebo dokonce různými břemeny obtížených (roz. ze dne 26. října

1876 č. 12322, sb. »Gl. U.« č. 6269). Zavazení domu, při němž bezprostředně se nalézají dvě zahradní parcely, může, dle § 3 kn. z. míti jen ten smysl, že zároveň i zahradní parcely v zástavu se dávají (roz. ze dne 9. května 1888 č. 4962, sb. »Gl. U.« č. 12182). Kumulativní dražbu tří různých knihovních těles nelze připustiti, poněvadž jest přihlížeti ke každému knihovnímu tělesu jako k celku (roz. ze dne 29. listopadu 1887 č. 11153, sb. »Gl. U.« č. 11856).

Tělocvik.

I. Tělocvik má míti nyní při vychování mládeže týž úkol jako gymnastika u Řeků.

K významu tělocviku náležitě přihlíženo teprve v říš. zák. školním ze dne 14. května 1869 č. 62 ř. z. Pro obecné a měšťanské školy chlapecké prohlášen tělocvik za povinný (obligátní), pro školy dívčí za nepovinný předmět vyučování (§§ 3 a 17 cit. z.). Rovněž na ústavech ku vzdělání učitelův a učitelek škol národních byl tělocvik pojat v učební plán jako předmět obligátní (§§ 29 a 30). Kandidáti učitelství mají dosáhnouti způsobilosti chlapce a dívky na národních školách tělocviku vhodně vyučovati a mají si dále osvojiti znalost dějinného vývoje, podstaty a pedagogického úkolu tělocviku na národních školách, jakož i stavby náradí a zařízení tělocviku. Učební cíl u učitelek jest týž, jen že se ovšem týká způsobilosti vyučovati tělocviku dívky (§§ 30 a 45 org. stan. ústavů ku vzdělání učitelův a učitelek na veřejných školách národních, nař. min. kultu a vyuč. ze dne 31. července 1886 č. 6031, výn. min. č. 50). Nařízení min. kultu a vyuč. ze dne 12. března 1888 výn. min. č. 19 bylo pro Čechy (a pak i pro celou řadu jiných korunních zemí) nařízeno, že každá školní budova dle možnosti má míti zvláštní místnost pro tělocvik; cvičiště venku budiž založeno tak, aby je bylo lze od školní budovy přehlédnouti, budiž chráněno před deštěm, obehnáno plotem a po stranách posázeno stinnými stromy. Ohledně vyučování tělocviku na školách středních (gymnasiích, reálných gymnasiích a školách reálných) obsahuje bližší ustanovení nař. min. kultu a vyuč. ze dne 12. února 1897 č. 17.261 ex 96 výn. min. č. 17. Tělocviku má býti vyučováno po 2 hodinách týdně a cílem jeho jest všeobecný cíl tělocviku: tělesná výchova, duševní obratnost a čilost, odvaha a vytrvalost.

II. Způsobilost k vyučování tělocviku.

Nař. min. kultu a vyuč. ze dne 10. září 1870 č. 9167 č. 116 ř. z., věst. min. č. 132 byl vydán předpis o zkouškách kandidátů učitelství tělocviku na školách středních a ústavech učitelských, kterýž v podstatě obsahuje následující ustanovení: Kdo chce zastávati úřad učitele tělocviku na střední škole neb učitelském ústavě, musí se podrobiti za účelem nabytí učitelské způsobilosti zkoušce před zkušební komisí k tomu účelu zřízenou. Tato komise se zřizuje prozatím toliko ve Vídni. Předsedu, jeho náměstka a několik odborných examinátorů jako členy komise jmenuje ministr vyučování na dobu tří let, po jichž uplynutí nastává nové nebo opětne jmenování.

Zkouškou má býti vyšetřeno, zda-li kandidát má potřebné vzdělání intelektuelní, potřebnou obratnost ve cvičeních školního vyučování a racionelní metodu vyučovací. Zkouška jest theoretická a praktická a prvnější skládá se dále ze zkoušky písemné a ústní. Při theoretické zkoušce má kandidát prokázati: